

Abstrakt

Východiska: V léčbě závislosti se využívá bio-psycho-socio-spirituální paradigma, se kterým pracujeme. Práce na první tři témata jsou více zastoupená ve výzkumech než práce zaměřené na téma spirituality. Ve většině případů, se výzkum zaměřuje na prožívání spirituality u klientů. Zmapování spirituality pracovníků pomáhajících profesí rezidenční léčby závislosti, pak může přinést nové poznatky i z pohledu možných implementací do praxe, jak pracovat se spiritualitou.

Cíl: Cílem mojí práce je popsat pojetí spirituality u pracovníků rezidenční léčby závislosti.

Metody: Pro sběr dat byl použit Pražský dotazník spirituality, kterým se dají zjistit vlastní postoje respondenta ke spiritualitě. Dotazník je rozšířený o sociodemografické otázky a otázky ohledně osobních zdrojů spirituality a vlivu spirituality. Výzkumu se účastnilo 49 respondentů pracujících v rezidenční léčbě závislosti.

Výsledky: Rozdíly ve vlastním pojetí spirituality mezi jednotlivými profesemi. Nejvíce spirituální profesí jsou z vícečetných skupin zdravotní sestry, nejméně pak adiktologové. Existuje spojitost mezi spiritualitou a věkem, kdy se s věkem zvyšuje prožívání a vnímání spirituality. Muži více vnímají drogy za svůj zdroj spirituality než ženy, které vnímají více rodinu za svůj zdroj spirituality. Ženy více vnímají pozitivní vliv spirituality ve více oblastech lidské osobnosti než muži.

Závěr: Hlavním zjištěním této práce bylo, že existují rozdíly v pojetí, vnímání vlivu a zdrojích spirituality mezi pracovníky rezidenční léčby závislosti. Také spojitost mezi věkem a spiritualitou, kdy mladí lidé spiritualitu vnímají méně než starší kolegové. Doporučení je, zabývat se více spiritualitou již v rámci studia, především pak v oboru adiktologie, aby i absolventi rozvíjeli svou spiritualitu.

Klíčová slova: Spiritualita, náboženství, závislost, léčba závislosti, služby pro závislé, pomáhající profese